

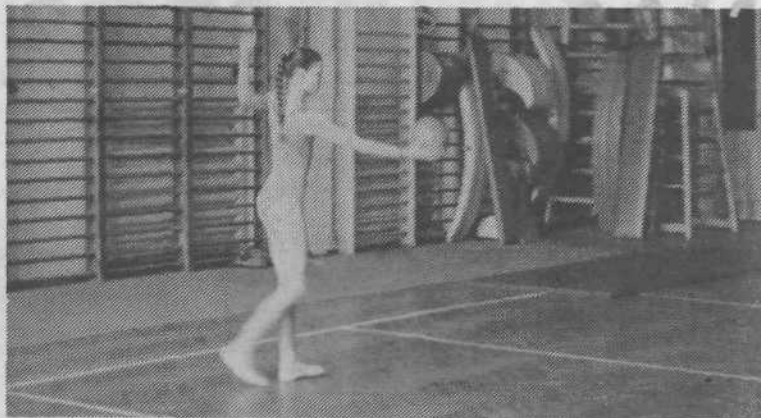
Cilj mora biti dosegljiv

Skupina mladih deklet, ki so s srcem in dušo pri športni ritmični gimnastiki, vsak dan pridno vadi v novi športni dvorani v Pulju, pod vodstvom profesorice Jelice Vazzaz, nekdanje znane tekmovalke v športni ritmični gimnastiki Branke Krivokapič ter znane češkoslovaške trenerke. Dekleta se intenzivno pripravljajo na balkansko prvenstvo v gimnastiki, ki bo v Ljubljani, rade pa bi nastopile

v izbrani vrsti Ljubljane izven konkurence. Fotoreporter je posnel mlade gimnastičarke med njihovo vadbo v dvorani v Pulju, kamor se vsako jutro pripeljejo iz tabora Narodnega doma v Premanturi.

v izbrani vrsti Ljubljane izven konkurence.

Fotoreporter je posnel mlade gimnastičarke med njihovo vadbo v dvorani v Pulju, kamor se vsako jutro pripeljejo iz tabora Narodnega doma v Premanturi.

Andreja Obreza pri vadbi z žogo. Dekle ima vse možnosti, da se na kvalifikacijah uvrsti v državno reprezentanco

Vadba s kiji in trakovi je sicer zahtevna, vendar jo mlade tekmovalke dobro obvladajo

Ritmična gimnastika zahteva veliko mero elegancije in posluha, kar ne dela preveč preglavic mladi tekmovalki na sliki

Nobene članice v SRS

Ena redkih Slovenk, ki je s srcem in dušo vdana športni ritmični gimnastiki in ena redkih, ki se s to športno panogo ni ukvarjala le ljubiteljsko, ampak je bila tudi tekmovalka, je Branka Krivokapič. Na študiju na visoki šoli za telesno kulturo v Ljubljani pa je specializirala prav to malo priznano in vsaj pri nas premalo cenjeno športno panogo.

Čeprav je bilo med razgovorom z njo čutiti grenkobo zaradi nerazumevanja odgovornih za to izrazito žensko športno panogo, z besedami tega ni izrazila, kot bi se bala, da bi povedala preveč. Iz njenega pripovedovanja je bilo bolj čutiti ljubezen do športne panoge, mnogo idealizma in močno voljo, da se amatersko kot trenerka ukvarja s skupino deklet, ki sta jih skupaj s profesorico Jelico Vazzaz navdušili za športno ritmično gimnastiko.

Menim, da bi bilo prav, če zapišemo Brankina razmišljanja in želje, ki so povezane z nastopom ljubljanske vrste na balkanskem prvenstvu v gimnastiki v Ljubljani.

»S športno ritmično gimnastiko se ukvarjam že sedemnajst let, najprej kot tekmovalka, zadnjih osem let pa kot trenerka. Pogoji za vadbo v telovadnici Narodnega

doma so izredno težki, saj telovadnica ni primerna, še večje pa so z nabavo rekvizitov, ki jih moramo kupovati v ZRN. Moram povedati, da si dekleta z lastnimi sredstvi kupujejo rekvizite in drese, same si bodo tudi plačale skupni trening tu v taboru Narodnega doma v Premanturi pri Pulju. Presenečena sem, da je tako malo razumevanja za to športno panogo, med telesnokulturnimi delavci je premalo posluha, čeprav je res, da je ta športna panoga mlada in zato tudi premalo reklamirana. O njej se le redkokdaj kdo razpiše. Kljub temu upam, da bo iz leta v leto bolj.«

»Čeprav delate s skupino amatersko, kar pomeni, da za svoje delo ne dobivate nobenega plačila, z izredno skrbjo pripravljate dekleta za nastop na balkanskem prvenstvu v

gimnastiki, ki bo v Ljubljani. Ste tudi pri tem delu naleteli na kakšne težave?«

»Točno niti ne vemo, če bomo na balkanskem prvenstvu lahko nastopile kot vrsta Ljubljane, čeprav izven konkurence. Menim, da bi nam to možnost morali dati že zaradi tega, ker smo prireditelji. Mimo tega pa sem skoraj prepričana, da bosta vsaj dve, če ne celo tri dekleta na izbirnih tekmah določeni za državno reprezentanco. Kljub temu bi želela, da bi vrsta nastopila in menim, da bi nas v tem morala podpreti telesnokulturna skupnost Ljubljane.«

Z uvajanjem novosti so vedno težave, vendar le redkokdaj take, ki se ne bi mogle premostiti. Pri športni ritmični gimnastiki to vsekakor ne bi smel biti primer, saj panoga ne zahteva velikih sredstev, je pa dovolj atraktivna in privlačna in bi že zato morala dobiti mesto med ostalimi športnimi panogami, če ne drugače, vsaj kot dodatna veja športne gimnastike.

M. V.

razvoj stanovanjskega gospodarstva – razvoj stanovanjskega gospodarstva – razvoj

Upravljanje v stanovanjski skupnosti

Upravljanje v stanovanjski skupnosti temelji na načelih samoupravljanja.

Organi stanovanjske skupnosti so skupščine stanovanjske skupnosti, ki jo izvolijo:

– delovni ljudje v združenem delu – na vsakih 1000 zaposlenih enega delegata, kar znese 60 delegatov,

– delovni ljudje zaposleni pri občanih prek občinskega sindikalnega sveta storitvenih dejavnosti 1 delegata,

– stanovalci, samoupravno organizirani v zborih stanovalcev in hišnih svetih, združeni v krajevnih skupnostih – enega delegata na 1000 stanovalcev, kar znese 35 delegatov,

– organizacije združenega dela, ki pristopijo k samoupravni stanovanjski skupnosti izvolijo delegacijo, ki šteje 10 odstotkov od števila delegatskih mest, kar znese 9 delegatov,

– delegati družbenopolitičnih in drugih zainteresiranih organizacij in skupnosti:

vsaka krajevna skupnost enega delegata, to je 8 delegatov,

občani, ki namensko varčujejo za stanovanje prek zbora varčevalcev, enega delegata, občinski sindikalni svet enega delegata,

občinska organizacija Zveze socialistične mladine Slovenije enega delegata,

občinski odbor ZZB NOV enega delegata, društvo upokojencev enega delegata.

Mandatno dobo, volitve, odpoklic delegatov in druga vprašanja ureja statut stanovanjske skupnosti.

Skupščina stanovanjske skupnosti voli izvršilni odbor stanovanjske skupnosti, predsednika stanovanjske skupnosti, ki jo tudi predstavlja in njegovega namestnika.

Izvršilni odbor skupščine stanovanjske skupnosti šteje 15 članov. V njem morajo biti zastopani delegati iz vsakega interesnega področja stanovanjske skupnosti. Izvaja politiko in druge odločitve ter sklepe skupščine stanovanjske skupnosti.

V prizadevanjih, da bi samoupravno stanovanjsko skupnost organizirali tako, da bi lahko uresničili interese delovnih ljudi, je zakon o samoupravni stanovanjski skupnosti prvotno predvidel posebne samoupravne enote za posamezna področja njenega delovanja, in sicer za graditev stanovanj, za gospodarjenje s stanovanjskim skladom v družbeni lastnini in za družbeno pomoč v stanovanjskem gospodarstvu. Zakon o samoupravni stanovanjski skupnosti je dotedanje samostojne solidarnostne sklade prenesel v enote za družbeno

pomoč pri stanovanjski skupnosti, ki so imele isto vlogo kakor bivši solidarnostni skladi.

Obdobje od 1978 dalje

Vendar pa so izkušnje zadnjih let pokazale, da je eden izmed vzrokov zaostajanja v razvoju samoupravnih odnosov v stanovanjskem gospodarstvu tudi, da samoupravne stanovanjske skupnosti s svojimi delegati niso zadovoljivo opravljale svoje vloge v širši delegatski osnovi. Splošne delegacije so bile po svojem sestavu preozke za temeljito in ustvarjalno obravnavanje stanovanjske politike. S temeljito oceno razmer v samoupravnih stanovanjskih skupnosti so republiški organi dosegli, da se za stanovanjsko področje oblikujejo posebne delegacije v TOZD in KS, kar je bilo izpeljano v lanskem letu. V okviru posebnih delegacij pa imajo stanovanjske zadruge, pričevalci zajamčeno mesto za svoje delegata.

Sočasno je skupščina SR Slovenije marca 1978 uskladiła dotedanje zakon o samoupravnih stanovanjskih skupnostih z zakonom o združenem delu in pri tem upošteva-

la izkušnje iz dosedanje samoupravne prakse na tem področju. Bistvena razlika med že opisanim starim in novim zakonom, je, da novi zakon drugače oblikuje stanovanjske skupnosti. Odpravljeno je organiziranje treh samoupravnih enot in določa enotno stanovanjsko skupnost ter dvozborno skupščino, ki jo sestavlja zbor uporabnikov in zbor izvajalcev. Zbora v bistvu sklepata enakopravno na način kot je določeno s samoupravnim sporazumom o ustanovitvi samoupravnih stanovanjskih skupnosti in statutom skupnosti.

Zakon pa posebno ureja, da zbor uporabnikov samostojno odloča o družbeni pomoči, določanju stanarin in najemnin, prispevkov etažnih lastnikov ter o gospodarjenju s stanovanjskimi hišami v družbeni lastnini. Zakon tudi izrecno odreja, da zbor izvajalcev ne more sodelovati v zadevah, ki se urejajo na osnovi poslovno-tržnih razmerij.

Stanovanjska skupnost opravlja svoje naloge s sredstvi, ki jih temeljne organizacije združenega dela in drugi zavezanci združujejo za kreditiranje stanovanjske graditve na podlagi družbenega dogovora; s sredstvi obveznega prispevka za družbeno pomoč

v stanovanjskem gospodarstvu; z delom stanarin od stanovanj v družbeni lastnini in z delom najemnin za poslovne prostore, ki se združuje v stanovanjski skupnosti za uresničitev programa investicijsko – vzdrževalnih del in drugih večjih posegov na stanovanjski hišah in stanovanjih; s prostimi sredstvi odpravljenega občinskega sklada; ki jih pridobi stanovanjska skupnost s prodajo stanovanjskih hiš in stanovanj in s prodajo poslovnih prostorov v stanovanjskih hišah v družbeni lastnini; posojil organizacij združenega dela in poslovnih bank; obresti od denarnih sredstev stanovanjske skupnosti; občine, ki jih iz svojega proračuna in drugih skladov nameni za dejavnosti stanovanjske skupnosti, iz drugih virov, ki jih določa zakon, odlok občinske skupščine, družbeni dogovor ali samoupravni sporazum ali pogodba.

Tudi poslovni stroški za delovanje stanovanjske skupnosti se krijejo iz naštetih sredstev.

Finančni načrt in poslovno poročilo s sklepnim računom mora skupščina stanovanjske skupnosti predložiti ustanoviteljem, hišnim svetom in krajevnim skupnostim ter družbenopolitičnim organizacijam.

Beta Olup